

В. Новорожденыиъятъ младенецъ сѧ назовалъ Іѡаннъ, дѣто то ѿе да рече благодатенъ.

И така сѧ должни Христіанитѣ да назоваватъ дѣцата си свой сасъ такиба имана, който да знаменоватъ ѿти годи, и сасъ тѣхъ имана дѣцата, кога доблатъ въ разумъ да моятъ да привождатъ на паматъта си и ѿшо си добрѣ.

Г. Когато сѧ родилъ Іѡаннъ, хвалили ѵ прославлѣли Божа за неговата милостъ дѣто ѵ показа на майката ѵ на младенецатъ.

Тай подобенъ ѵ Христіанитѣ должненствуватъ (имата борчъ). кога крещаватъ младенцитѣ, да не помышляватъ по преди заради пышность (хвави гостїя) ѵ рѣкоши (Илиманлакъ) ами заради хвала Божиѧ.

Благочестиви размышленїа.

Строчето Іѡаннъ, дѣто го нѣго Божъ направилъ Пророкъ въ оутробата майчина мъ, ръсло на тѣло, и сѧ оукрѣпѣвало спорадъ дѣчатъ. Ахъ! никога не излагватъ дѣцата на дѣждата на своите родители, кога ги има самъ Божъ въ рацѣтѣ ги. Ш Боже мой! прости ѿ свѣтата высочина твоя, раката ги, заради да моя подъ твоето предводителство (ко. лаазлакъ) да ида по добродѣтельныиъ путь!